

دکتر مهدی پرهاشم

زنگ خطر

زنگها برای کی به صداد رمی‌آیند

«... به وضوح پیاست همینکه قلمی لاک پشتی در اقتصاد بر میداریم ، جهشی یوزپلنگی در فساد کنار آن ظاهر میشود و اغلب این جهش را با آن قلم اشتباه میکنیم این زنگ خطری است که برتری و افزایش سریع رشد فساد را بر رشد اقتصاد نشان میدهد — وظیفه موسسات پژوهشی است که این دورا مقایسه کنند تا یک عمل خشنی و بی‌بازده را بی‌جهت ادامه ندهیم و نتیجه مطالعات خود را صادقانه اعلام نمایند و اگر چنین کردند که خوشبختانه می‌بینیم اغلب جوانان غیور میکنند و از برکاری هم پروا ندارند به گزارش آنها گوش دهید نه اینکه با جملات بچگانه و توخالی حاصل مطالعات علمی و تجربی آنان را تخطه کنید و خلاف آنرا عمل نمایید — متابفانه در بیشتر امور آنچه میگذرد حکایت از این تعاقل دارد و انسان نقش بجههای کند ذهن را در آنها بیشتر حس میکند تا بارقه هوش مردانی پخته یا جوانانی هوشمند یا حداقل بجههای سریع الانتقال!...»

«زنگها برای بیداری و عبرت شما ، برای یاد آوری وظیفه ما ، برای پیوستن آدمکها به صف آدمها به صدا در میایند — گوشهای خود را نبندید ، اگر بستید زمانه بختی آنرا می‌گشاید....»

خاصیتی از خواص بدن آدمی آگاهی یافت — رد عضوی که پیوند شده است REJECTION — البته این خاصیت و عکس العمل بر طبیعت پوشیده نبود وایشان میدانستند که بر

— پس از اینکه دکتر بارگارد ، جراح مشهور قلب ، در افریقای جنوبی برای اولین بار ، بایک گروه پزشکی قلب انسانی را به بدن انسانی دیگر پیوند زد ، اذهان عمومی به

شدند کلاس و سپس دانشکده و دانشگاه بهم می‌ریزد — علت اینکه در دنیای سیاست حکومتها خود کامه طرد شده‌اند اینست که بین آنها و مردم هم‌آهنگی پدید نمی‌آید — صلاح اندیش ترین آنها می‌پنداشند دموکراسی را می‌شود و کالتا، بدون خواست و مشارکت مردم به آنها داد و در موقع هفت‌ضی هم پس گرفت و همینکه در یک زمان هوس اعطای آنرا کردند در فاصله‌ای کوتاه پیشمان شده‌اند و خواسته‌اند پس بگیرند که طبیعتاً دموکراسی مبدل به دیکتاتوری شده است. — همچنین در اقتصاد می‌بینیم شرکت‌های چند ملیتی که نشانه اوج سرمایه‌داری هستند یا نظیر آنها که باستیم

اشتراکی و سویالیستی اداره می‌شوند هیچ‌کدام تتوافته‌اند زمینه هم‌آهنگی و همکاری با مردم ایجاد کنند و وقتی به عدم موافقیت خوداً گاوه‌شده‌اند، شروع کرده‌اند ساختن افرادی که بخواست آنها جواب دهند، آفرینش آدمکها آغاز شد، اینها مردم نیستند، شبه مردمند و کافی است که آنها را کوک کنند تا به هر سو بخواهند حرکت کنند — حاصل تفاهم و هم‌آهنگی با این موجودات ساختگی همین دزدیها و آدم ربائیها و قتل‌هاییست که هر روز از اکناف عالم خبر آنرا می‌شنویم — ملاحظه می‌کنید که در تمام شئون زندگی آدمی اگر هم‌آهنگی و همکاری بکار گرفته نشود بتدریج زوال و فرو ریختگی پدیده می‌آید — بهمین مناسبت غرب استعمار گر برادر تجربه دو قرن، بفکر افتاده است که رابطه خود را با ممالک عقب نگهداشته شده تغییر دهد — در عمل به این نتیجه رسیده که از کار خود سود نبرده است و اگر برده بود بی‌فرمود آنرا ادامه می‌داد — حساب خیلی روشن است — وضع موجود خود را ارزیابی کرده، دیده است حاصل دو قرن یغماًگری محیطی است آلوده که در آن خفه می‌شود و موجی از دلهره و اضطراب و قتل و آدم ربائی که آمایش را از او سلب کرده است و این حالت نظیر همان موقعیتی است که خود برای استعمار شدگان پدید آورده و آنها را به فقر و هرث و کشت و کشتار دست بگیریان نموده است با این تفاوت که اینها در جهل غوطه‌ورند و از رنج خود آگاهی ندارند و او به دردهای خود آگاهی دارد و رنج آگاهانه بمراتب جان‌کاهتر است.

این ارزیابی را متفکران و اشمندان و روشنفکران غربی کردند و گرنه سرمایه داران حرفه‌ای ازین نتیجه گیریها خیلی دورند و درست عکس آن نتیجه می‌گیرند و همیشیدفع فاسد را به افسد می‌کنند در توضیحاتی که خواهیم داد تصدیق خواهید کرد که سرمایه‌داری نشو و نمایش در فساد و بحران هاست. اروپا برای این تجدید رابطه و تغیر پیشگام شده است و دارد می‌کوشد که زمینه تفاهمی را پی‌ریزی کند و اکنون در کمیسیون اقتصادی بازار مشترک موضوع مطرح مذاکره است پیشنهاد آقای کلود شمسون عضو جامعه اروپائی که مادرشماره ۱۴۸ مجله‌نگین زیر عنوان «صنعت و شبه صنعت» درباره آن بحث کردیم جای تأمل بسیار دارد — او بصراحت اعلام کرده که تنها راه نجات اروپا همکاری صادقانه بادنیای سوم است و اولین قدم هم که باید برداشته شود تبدیل کردن شبه صنعت آنها به صنعت واقعی است، تا این دوران فریب و اغفال پایان نگیرد و مبادله مستعمراتی به مبادله آزاد و مستقل تبدیل نشود اروپا ممکن نیست بتواند با آمریکا رقابت سالم کنداخیرا در تأیید نظر آقای کلود شمسون آقای «موریس گرنیه» که یکی از کارشناسان بر جسته مسائل اقتصادی جهان سوم و از اعضاء مؤثر کلوب رم است درباره افزایش وحشتناک جمعیت

پیکر انسان عضو انسان دیگر بسختی پیوند می‌خورد و بدن به فاصله‌ای کوتاه عضو پیوند شده را از خود میراند و اختلالاتی پدید می‌آید که منجر بمرگ می‌شود — اما دکتر بارنارد مثل هر دانشمند و متفکر پویائی که در طول عمر خود با «غیرممکن» در جنگ است وبالاخره آنرا به ممکن مبدل می‌سازد و از حوزه‌ماوراء طبیعت به طبیعت بر می‌گرداند با غیرممکن روز، یعنی پذیرفته نشدن عضو پیوند خورده به مبارزه برخاست و کمایش هم فاتح شد، چون توانست آن مدتی که بدن عضو پیوند شده را از خود میراند طولانی تر کند.

— البته بیمار او پس از مدتی نسبتاً طولانی که تا آن روز سابقه نداشت فوت کرد و بیمار دوم مدت زمانی بیشتر از بیمار اول زنده ماند و گویا بیمار سوم او هنوز در حیات است — اذهان عمومی بر حسب کار و مشغله و میزان دانش و آگاهی خود از کار دکتر بارنارد نتیجه گیریها مختلف کرد، من جمله دریافت که عمل جراحی را گروه (تیم) پزشکی انجام داده نه دکتر بارنارد تنها و او بدون دستیاران و پزشکان گروه خود قادر نمی‌بود مردی در آستانه مرگ را بزندگی بر گرداند، کار گروهی خصیصه عصر ماست، امروز پژوهش و هر کاری از این قبیل به تنها میسر نیست، دوران فرد سالاری مدت‌های است که در بیشتر شئون زندگی آدمی پایان گرفته است — نتیجه دیگری که از کار دکتر بارنارد گرفته شد این بود که بدن عضو پیوند خورده را بدانی دلیل از خود میراند که با او در ارکستر موزون بین هم‌آهنگی و همکاری نمینماید و دکتر بارنارد گذشته از سرعت در عمل جراحی زمینه این همکاری و هم‌آهنگی را با دارو و درمانهای مخصوص فراهم نمود تا بتدریج عضو جدید به مشارکت در این ارکستر عظیم خو بگیرد — کاری که یک دیپلمات ورزیده برای ایجاد تفاهم و برقراری مبادله بین دو مملکت انجام میدهد — نظیر آنچه هنری کیسینجر وزیر خارجه پیشین امریکا برای خاتمه جنگ ویتنام و ایجاد رابطه دوستی بین چین و امریکا انجام داد — این ایجاد تفاهم و فراهم نمودن زمینه هم‌آهنگی بمراتب مهمتر و اساسی‌تر از عمل جراحی است، چون جراحی هر قدر با ظرافت و چیره دستی انجام گیرد، چنانچه منجر بمرگ بیمار گردد، ایجاد شگفتی و تحسین نمی‌کند — همچنانکه در بیشتر کودتاها که سرعت عمل بی‌شباهت به همین سرعت عمل در جراحی پیوندی نیست اگر عوامل کودتا فقط به سر نیزه متکی گردند و از ایجاد تفاهم و هم‌آهنگی بین خود و مردم غافل بمانند همان عمل رد عضو پیوندی که از سوی پیکر بیمار ظاهر می‌شود، از پیکر اجتماع هم نسبت به آنها ظاهر خواهد گردید و جامعه به قیمت فنای خود هم که شده آنها را طرد خواهد کرد — پس تفاهم و هم‌آهنگی یک ضرورت طبیعی است و در مظاهر مختلف زندگی چه اجتماعی، چه سیاسی و چه اقتصادی چنانچه بکار نماید بدنبال آن تباہی و از هم گسیختگی بروز خواهد کرد — امروز در تمام امور اجتماعی گفتگو (دیالوگ) جای دستور و فرمان را گرفته است، فی المثل در مراکز علمی مانند دانشگاه‌ها دیگر استاد نمی‌تواند فقط به صرف اینکه استاد است هر لاطائی را تدریس کند و دانشجو هم آنرا بدون چون و چرا قبول نماید، اگر او نتوانست با گفتگو شاگردان خود را مجاب کند درست هشتمان عضو پیوندی طریعی‌گردد و اگر برای نگهداشی او به فشار متولی

میشود و عده کثیری بخاک سیاه می نشینند — تمام این کارها باز بر دستی و سازش با مامورین دولت انجام میشود.

— امروز موسسات تحقیقی معتبر دریافتهداند که باشکها و شرکتهای بیمه دو عامل اصلی پرورش آدمربایان هستند و برای تربیت این عوامل فساد و جنایت تشکیلات و کلاسها مخصوص ایجاد کردند — باز تعجب خواهید کرد که چرا این دو واحد عظیم پولی و بازرگانی که ستون فقرات میست سرمایه‌داری هستند باید دست به چنین کارهای ناشایسته و مذمومی بزنند! — . این تعجب ناشی از عدم آگاهی به ماهیت سرمایه‌داری بی‌کنترل و متکی به رشد و توسعه کور و وحشی است سیستم ذاتاً حادثه آفرین و خطر دوست است و از منافعی که قانونی و عادلانه و در حد معقول عاید شود اقناع نمیگرد، یک ذوق هنری ولی شیطانی در نهاد سیستم است که از عادیات لذت نمیبرد و آنچه اعصاب او را تسکین میدهد و نیز روی آفرینندگیش را تحریک میکند کارهای غیر معمول و خطرخیز است، منتهی غیر معمولی که در چهار چوب سود و منفعت‌شکل گیرد و ثروت کلان بوجود آوره — در هر رشته‌ای که بحال عادی درآید و دیگر جای استکار و خطر کردن و سود کلان بردن نداشته باشد ، سرمایه دار اصیل، (ماجراجو ، افزون‌طلب، بی‌رحم ، بی‌بالک، بیوطن، خطر دوست، قانون شکن ، فاسدوفساد پرور) فوری آن رشته رارها میکند و آنرا به سرمایه‌داران غیر اصیل یعنی سربراه و محظوظ و به نفع کم قانع می‌سپاردیا به دولت تحمل میکند .

سرمایه داران اغلب با بست و بند

ملی کردن موسسات اقتصادی همیشه به نفع ملت نیست

هایی که با دولتها دارند دوزو کلکی جور مینمایند و چندخطای عوام گیج کن مرتبک میشوند و دولت هم بظاهر برای حفظ منافع مردم و در باطن برای حفظ منافع آنها هر موسسه یا صنعتی که در اختیار آنهاست ملی میکنند، یعنی پولی کلان بابت قیمت سهام و تاسیسات به آنها می‌پردازد و واحد تولیدی از بخش خصوصی به بخش عمومی و دولتی منتقل مگردد و آنها بخلاف اینکه پولی کم از دولت گرفته‌اند و اغلب چند برابر پیش از حق آنهاست ، در جائی که قبله دیدزده‌اند و منافع سرشار در انتظار آنهاست سرمایه گذاری میکنند .

آنچه ناپدید در انتخابات اخیر فرانسه بر سر همین ماله ملی کردن تاسیسات اقتصادی بود که کمونیست‌ها اصرار داشتند موسسات بیشتری ملی شوند و سویالیستها میگفتند ملی کردن همیشه به نفع ملت نیست بلکه اغلب یکی از طرق گریز سرمایه دار از یک خطر استشمام شده است یا گریز از واحد تولیدی که دیگر نفع سرشار عاید نمیکند والان واحدهای تولیدی فرانسه در حالی هستند یا در آینده قرار خواهند گرفت که سرمایه داران اصیل ! در صندوق فرار سرمایه‌های خود بخواهند آمد و به نفع آنهاست که موسسات ایشان ملی شود .

پس وقتی ماهیت سیستم سرمایه داری حادثه آفرینی است و پدید آوردن نفع کلان و توأم با خطر لازمه بقای آن است ، دیگر جای تعجب نخواهد بود که چرا باشکها و شرکتهای بیمه عاملان برپایی تشکیلات گانگستری و آدم ربائی هستند — وقتی پولناری را بیودند، ریانندگان قاعده تقاضای باج میکنند ، مثلاً ده میلیون دلار بدیهی است که پولنار ربوده شده ده میلیون دلار نقد در صندوق یا حساب

در ممالک نفتخیز و فقدان آب شیرین در سرزمین آنها مطالبه اظهار کرده که ضرورت همکاری مستقل و آزاد را گوشزد میکند و ما بمناسبت اهمیت مطالب بحث درباره آنرا بمقاله‌ای علیحده موکول میکنیم .

برای اینکه خوانندگان عزیز آگاه گردند که چرا اروپا در ایجاد تفاهم با جهان سوم تلاش میکند، چندچشمهاز عملیات فساد آلوه اخیر دنیای سرمایه‌داری را شرح میدهم تا برای ما کمتر اول خط هستیم پایان خط کمی روشن گردد و بدانیم که رو به سوی چه قبله‌ای داریم !

وقتی سرمایه دار کار سرمایه داری وقتی باین جامیکند خودش خود را و هوای مسموم پشت میز کارش میمیرد می‌زدد ! یا با داشتن چهار پنج محافظ مسلح او

را میربایند و می‌کشند ، دیگر این زندگی پراختراپ و دلهز را نمیشود زندگی نامید ، مرگ سیاهی است که هر آن در حال فرارسیدن است — اما فکر نکنید سرمایه‌دار ازین مرگ سیاهی که دارد او را می‌بلعد عبرت میگیرد و در کار خود تجدید نظر یا تعديل میکند ؟ بهیچ وجه ، بر عکس از آن بهره‌وری مینماید ! متعجب میشوید و میرسید که چطور میشود از مرگ بهره‌وری کرد؟ وقتی توضیح دادم خواهید فهمید که امکان دارد و سرمایه داری بیشتر از آنچه فکر میکنید پیچیده و جهنمی است و تاروزی که غرب نقش پول را محدود به نتش اولیه‌آن نکند متساقانه آش همین آش و کاسه همین کاسه است —

نقش اولیه پول تسهیل مبادله بوده، یعنی بجای اینکه مشلا دهقانی گندم خود را بدوش کش و برود در محلی که بر رنج می‌کارند و قسمتی از آنرا با برخی مبادله کند و قیصرها به محل دیگر حمل کند و با نخود و لوپیا تعویض نمایند، کنیم را میفرمود و پول آنرا در بازار و هر کجا دیگر بر رنج ولوپیا و نخود و هر چیز دیگری که بخواهد میخورد و رنج سفر را هم متحمل نمیشود — اندیشه‌آدمی همیشه در بی آفرینش رفاهی تازه برای خود است و پول را برای آسایش بیشتر خود اختراع کرده که البته اختراع کوچکی نیست و شاید اهمیت آن در حد اختراع خط باشد — اما همین وسیله آسایش وقتی نزد کسی از آن زائیده میشود که بجادو گری بیشتر شbahat پیدا مینماید و دنبال آن جرم و جنایت و جنگ وقتل بروز میکند — فساد باین تراکم همزاد است .

— اشاره کردیم که سرمایه دار ازین مرگ سیاهی که نام آنرا زندگی کنایته و شبکه‌های مرگی چون بریگادسخ که اخیراً آلدومرو نخست وزیر پیشین ایتالیا را به قتل رسانید و باز رماینهاف که شلایر را کشت و صدھا از این نوع اتحادیه های مرگ که در کنار خود پرورش داده‌نی فقط عبرت نمیگیرد و برفع علت نمی‌کوشد بلکه از آن بهره‌وری میکند و سود کلان میمیرد — چطور ؟ بهاین طریق که سرمایه‌دار خودش نقش رباشند و دزد را بازی میکنند یعنی خودش خود را می‌زدد ترتیب اینکار را اینطور میدهد که عده‌ای را جیر میکنند تا اورا بر بایند و برای آزادیش تقاضای باج کنند، با جی را که بر بایندگان می‌پردازند در دفاتر محاسباتی کارخانه یا شرکت در ستون زیان و ضررهای اتفاقی نقل میکنند — آنوقت موسسه بجای نفع ضرر نشان میدهد و مشمول مالیات نمیگردد یا با جراحت حساب شخصی او منعکس مینمایند و از مالیات بر درآمد معاف میگردد و کلاه دولت و عده زیادی از صاحبان سهام ربوده

به عوض دولت بر سر زن سابق خود کلاه گذاشت و کارش ابتدائی و آمیخته به بلاهت بود — یا انفجار هائی که «گروه انتقام» در حد تکریر یک بچه انجام داد و بجای تارزان بازی بریگاد سرخ بازی درآورد و بسبک آنها مسئولیت را هم بر عهده گرفت که اگر نمیگرفت معلوم نبود چه بلاتی نازل میشد!

همه اینها هر قدر کودکانه و ناشیانه باشد، زنگ خطری است که برتری و افزایش رشد فساد را بررسد اقتصاد نشان میدهد و بوضوح پیداست همینکه قدمی لالکپشتی در اقتصاد بر میداریم جهشی یوزپلنگی از فساد کنار آن ظاهر میشود و اغلب این جهش را با آن قدم اشتباه میکنیم — وظیفه موسسات پژوهشی است که این دو را مقایسه کند تا یک عمل ختنی و بی بازده را بجهت ادامه ندهیم و نتیجه مطالعات خود را صادقانه اعلام نمایند، واگر چنین کردند که خوشبختانه میینیم اغلب جوانان غیور میکنند و از برکناری هم پروا ندارند، به گزارش آنها گوش دهید نه اینکه با جملات بچگانه و تو خالی حاصل مطالعات علمی و تجربی آنان را تخطیه کنید و خلاف آنرا عمل نمایید، متاسفانه در بیشتر امور آنچه میگذرد حکایت از این تعاقف دارد و انسان نقش بچههای کند ذهن را در آنها بیشتر حس میکند تا بارقه هوش مردانی پخته یا جوانانی هوشمند یاحداقل بجهه هائی سریع — الاتصال! ...

گفته ها بشکل قطعات پیش ساخته اسباب بازی کودکان در آمده که معلوم است از آنها چه ساخته میشود در یک دقیقه بنایی مجلل وزیبا یا میگردد و دریافت آن بایث تلنگر فرو میریزد، بایک مشت کلمات کلیشه ای هزاران طرح و برنامه پیاده میشود و انسان مرتب میشود که دست اندر کاران بلند پایه برنامه های زمان بنده شده یا ضربتی را بسرعت در سطح شهر و روستا پیاده میکند و هیچکس نیست بپرسد آقایان بازده این برنامه ها در شهر و روستا چیست؟ درین شرکتهای تعاونی شهر و روستا چه مخصوصی از کشاورزی سرزمین مادیله میشود؟ از نخود و لوبيا و ماش و عدس و برنج و پنیر و کره و تخمرغ و انواع گوشت های بخش زمورو غنی های نباتی گرفته تا وسائل خانه و شرینی و میوه همه خارجی است، آنوقت بالای در چنین سوپر مارکتی تابلو شرکت تعاونی مصرف شهر و روستا نصب شده است.

— چند نفر به عدد انگشتان کارهای کلید را تصدى میکنند و در هیچکدام هم توفیق ندارند هریک قبل از پست دیگری بوده و مرتب جا عوض میکنند و مردم هم میدانند اینها امامزاده های مراد بدھی نیستند، معهدا از صحنه پیرون نمیروند و هر کار جدیدی بوجود آید اینها یکدیگرند، همه منبعی مبارزه با انسانند ولی فساد ازین مبارزه پیروز و سریلاند پیرون آمده و طوری پیروزی او چشم گیر است که اگر کسی به آن آراسته نگردد شانس توفیق در هیچکاری ندارد بچه را به غل سیاه برزنگی نداده اید بچه از ترس سیاه میگیرد بعدهرا از او بگیرید بچه آرام میشود اینها هم سیاه برزنگینند! این فسادهای گونه گون زنگهای خطر را بصدای درآورده اند که اگر گوش خود را بر آنها بیندیم خود را فریب داده ایم — ثروت اندوزی کور و وحشی که دارد تمام شون زندگی ما را بفساد می کشد این زنگها را بصدای درآورده است و هر کس میپرسد زنگهای ای کی بصدای درآمداند؟ برای همه، برای بیداری و عبرت شما، برای یادآوری وظیفه ما، برای پیوستن آدمکهای به صفحه آدمها به صدا در میانند — گوش های خود را بیندید، اگر بستید زمانه آنرا بسختی می گشاید! ...

جاری خود ندارد تا چک بکشد و توسط پست بفرستدو آنوقت همکاران یا بستگان او آنرا وصول نمایند و پول نقد را به آدم ربایان پیردازند، سرمایه دار ممکن نیست پولش را را کد گذاارد، ناچار پول را باید از بانک قرض کند و چون وضع استثنائی است فرع فوق العاده بالا خواهد بود، بانک پول را به اعتبار سرمایه دار ربوه شده فوری می پردازد و بستگان او آنرا در اختیار ربایندگان خواهند گذاشت و ربایندگان هم با قرار قبلی که بهمان بانک دارند آنرا همانجا بحساب میگذارند منتهی نه در حساب جاری که نامشان افشا شود، بلکه در حساب با نمره Compte Numerote که بیشتر سرشناسان چرب سبیل جهان برای اختفای پول خود از آن استفاده میکنند — میگفتند هایلاسلاسی سلطان مخلوع جبته گویا پاتزده میلیارد دلار در بانکهای سویس در چنین حسابی داشته است.

مالحظه میکنید که با نقل و انتقال از این حساب بدان حساب بانک چه مبلغ کلانی نفع میبرد و ضمنا این مبلغ از آن مبلغی که بابت سهم مشارکت در دزدی میگیرد سواست که رقم کوچکی نخواهد بود — اما شرکتهای بیمه که بابانکها همکاری نزدیک دارند و اغلب صاحبان سهام آنها یکی هستند از ترس و وحشت ثروتمندان استفاده های کلان میکنند و بعدها از ترس جدید اختراع نموده اند که با بیمه عمر و امثال آن قابل مقایسه نیست، مثلا بیمه علیه آدم را بیمه نرخی گران دارد چنان مورد استقبال قرار گرفته که سایر انواع بیمه را تاخته الشاعر قرار داده است و تمام ثروتمندان و خانواده های آنها ناچار بجای استخدام محافظین شخصی از افراد و وسائل استحفاظی شرکتهای بیمه استفاده مینمایند.

اما فکر نکنید که مبتکرین این درآمدهای جهنمی خود از خطر مصون هستند، نخیر، بسیار اتفاق میافتد که خیاط خود در کوزه میافتد، آنها را گانگستر های مشهور تری بگروگان میگیرند یا سرمه نیست میکنند — وقتی قاتلون جنگل حکومت کرد جان هر کس از تجاوز کس دیگر در امان نیست — این کشت و کشتارها و نقشه های شیطانی و ترس و اضطراب بارش سرمایه داری رشد روزافزون میکنند امروز اروپا و آمریکا در اوج این پیشنهادهای افراد بیشتر در چنگال مرگند تا در آغوش زندگی، مرگ مدت هاست که بجای زندگی نقش اول را بر عهده گرفته است.

آنچه اکنون در مملکت ما بارشده تروت

زنگ خطر اندوزی بی کنترل میگردد ما آنچه در برای ما غرب در اوج ترقی در حال گذشتن است هر چند تمیتواند مورد مقایسه

قرار گیرد ولی در بعضی اتفاقات شباهت و گاهی تقليد چنان چشمگیر است که جای تامل بسیار دارد زنگ خطر بمناسبت درآمده، سزاوار نیست گوش خود را بیندیم و بچاره جوئی برخیزیم — دزدیدن طفل معمومی در راه مدرسه که برادر اقام ناشیانه مأمورین دولت اخیرا در کمال قساوت به قتل رسید و این روزها صفحات جرائد صبح و عصر را پر کرده بیشتر به رشد درآمدهای کلان و غیر منتظر و سختگیری های کارفرمایانه مربوط میشود تا تأثیر فیلمهای جنائی و گانگستری — یا پدری که اخیرا فرزند خود را به کمک دوستش رودتا از زن سابق خود اخاذی کند و بیک میلیون و سیصد هزار تومان هم اخاذی کرد، نظیر همان کاری است که سرمایه داران بزرگ غربی برای فرار از مالیات میکنند و خودشان خود را میر بینند، با این تفاوت که این مرد بچه خود را بجای خود دزدید